

XIX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn 19:4-8)

Lugemine Esimesest kuningate raamatust:

Neil päevil käis Eelija kõrbes ühe päevateekonna. Siis istus ta leetpõõsa alla, soovis oma hinges, et ta võiks surra, ning ütles: “Nüüd saab küllalt, Issand, võta minult mu hing, sest ma pole parem kui minu vanemad.”

Ta heitis maha ja uinus leetpõõsa all, aga vaata, ingel puudutas teda ja ütles: “Tõuse üles ja söö!” Ja kui ta enda ümber vaatas, ennäe, siis oli tema peatsis üks hõõguvatel sütel küpsetatud leib ja kruus vett. Ta sõi ja jõi ning heitis jälle magama. Aga Issanda ingel tuli teist korda, puudutas teda ning ütles: “Tõuse üles ja söö, sest sul on ees pikk teekond.” Siis tõusis Eelija üles, sõi ja jõi, ning käis sellest toidust ammutatud jõuga nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, kuni Jumala mäe Hoorebini.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 34:2-3.4-5.6-7.8-9. R: 9a)

R: Vaadake ja nähke, kui hea on Issand.

Ma tänan Issandat igal ajal,
alati on tema kiitus mu suul.
Issandast kiitleb mu hing,
vaesed kuulevad ja rõõmustavad.

R:

Ülistage Issandat ühes minuga,
kiitkem üheskoos kõrgeks tema nime.
Ma otsisin Issandat ja tema vastas mulle
ning tõmbas mind välja kõigist mu hirmudest.

R:

Kes tema poole vaatavad, säravad rõõmust
ja nende nägu ei saa punastama.
Vaene hüüdis ja Issand kuulis teda
ja vabastas tema kõikidest ta hädadest.

R:

Issanda ingel on kaitsva leerina nende ümber,
kes teda kardavad, ja teeb nad vabaks.
Vaadake ja nähke, kui hea on Issand,
õnnis on mees, kes tema juures pelgupaika otsib.
R:

(Teine lugemine Ef 4:30-5:2)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjas efeslastele:

Vennad, ärge kurvastage Jumala Püha Vaimu, kelle pitserit te kannate äralunastamise päevaks. Igasugune kibestumus, raev ja viha, sõim ja pilge jäägu teist kaugele ühes kõige kurjaga. Vaid olge üksteise vastu lahked ja südamlikud, andke üksteisele andeks, nõnda nagu Jumal on Kristuses teile andeks andnud. Võtke Jumalast eeskujuna nagu armsad lapsed ja armastage üksteist, sest ka Kristus on meid armastanud ja toonud iseenda meie eest ohvriks – ohvriks, mis on Jumalale meelepärane. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:51)

Halleluuja. Mina olen eluleib, mis on taevast tulnud,
kes seda leiba sööb, elab igavesti. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 6:41-51)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal nurisesid juudid Jeesuse üle, sest ta oli öelnud: “Mina olen leib, mis on tulnud taevast.” Ja nad ütlesid: “Kas see pole Jeesus, Joosepi poeg, kelle isa ja ema me tunneme? Kuidas ta siis ütleb: “Ma olen tulnud taevast?””

Jeesus aga vastas ja ütles neile: “Ärge nurisege, keegi ei saa tulla minu juurde, kui teda ei kutsu Isa, kes mind on läkitanud, ja mina äratan ta üles viimsel päeval. Prohvetite raamatuis seisab kirjas: nad kõik peavad olema õpetatud Jumalast. Igaüks, kes kuuleb Isa õpetust ja selle vastu võtab, tuleb minu juurde. Mitte keegi teine pole näinud Isa kui vaid tema, kes ta on Jumalast – ainult tema on Isa näinud. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub, sellel on igavene elu.

Mina olen eluleib. Teie esiisad sõid kõrbes mannat ja surid. See aga on leib, mis taevast alla tuleb, et inimene seda sööks ega sureks. Mina olen elav leib, mis taevast on tulnud. Kes seda leiba sööb,

elab igavesti. Ja leib, mida mina annan, on minu ihu, mille ma ära annan, et maailmal oleks elu.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, peretülides tuleb sageli ette, et abikaasad kostitavad teineteist ülivõrdesse võimendatud etteheidetega, nagu: “Sa mitte kunagi ei teata mulle, kui sa töö juurde kauemaks jääd!” Või siis: “Sa alati leiad, et ainult sinul on õigus!”... Tegelikult kaldub asi niisugustesse äärmustesse pigem harva, et keegi tõesti teeb midagi “alati”, või ei tee “mitte kunagi”. Sellised väljendid on lihtsalt frustratsioonist tekkinud püüded teisele osapoolle jalgu trampides oma seisukohta selgeks teha, kuid kahjuks viib see enamasti ainult mõlemapoolse suurema solvumiseni ega ole kokkuvõttes kuidagi konstruktiivne.

Jeesuse sõnad kõlavad aga teisiti – tema ei liialda, kui ta ütleb: “Keegi ei saa tulla minu juurde, kui teda ei kutsu Isa; keegi pole näinud Isa, kui vaid tema, kes ta on Jumalast; tõesti tõesti ma ütlen teile, kes usub, sellel on igavene elu. Mina olen elav leib, kes seda leiba sööb, elab igavesti.” Jeesus rõhutab tõsiasja, et on jumalikke reegleid, millest ei ole erandeid.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ettekuulutuste suurim häda on selles, et nad saavad tõsiasjadeks alles siis, kui nad täituvad. Esimene teadlane, kes tõsiselt kaalus tuumarelvade võimalikkust, oli ungari füüsik Leó Szilárd, kes 1933. aastal viitas võimalusele kasutada neutroneid aatomituumade pommitamiseks, et saavutada energiat tootev ahelreaktsioon. See idee oli tol ajal veel spekulatiivne ja arvati pigem ulme valdkonda kuuluvaks. Alles siis, kui esimene aatompomm 1945. aasta 15. juulil USA-s New Mexico kõrbes plahvatama pandi, said teadlased kergendatult hingata... Nagu üks katsetust juhtinud teadlastest olla öelnud: kui me poleks suutnud seda pommi valmis teha, oleksime kõik praegu juba pistetud hullumajja. Tavamõistusele oli kogu tuumafüüsika sedavõrd keeruline, et ilma reaalse katselise tõestuseta ei oleks üldsus seda mingil juhul suutnud uskuda, veel vähem teadmiseks võtta. Ja miks olekski pidanud?

Samamoodi ei saanud Jeesus oodata, et tema ettekuulutusi oleks keegi pidanud kohe vaimustusega vastu võtma. Ta pidi andma rahvale aega oma ülekantud tähenduses öeldud kinnituste lahtimõtestamiseks, sest tõepoolest: rahvas polnud teda näinud taevast tulemast, ei langevarjuga ega ilma selleta. Kuni Jeesus polnud veel surnud, üles tõusnud ega taevasse läinud, ei olnud tema kuulajatel kuidagi võimalik temast õigesti aru saada.

Prohvetluse mõte ongi suures osas just tulevikku suunatud ähvardustes ja võimalike hirmsate sündmuste ettekuulutamises; prohvetid hoiatavad, et kui rahvas ei paranda meelt, siis tuleb Jumala karistus. Kuid Jeesuse hoiatused ei olnud üldist laadi, ta ei rääkinud mingile pool-anonüümsele rahvahulgale, kus pahategija saaks end teiste selja taha ära peita. Jeesuse sõnad tungivad tänapäevalgi isiksuse tasandil igaühe südamesse: kui sina ei paranda meelt, kui sina ei võta mind vastu, siis sinul ei saa olema igavest elu!

Armsad õed ja vennad, Jeesuse õpetuste kõrval on meile tänapäeval antud teadmiseks võtta ligi 2000 aastat ajalugu sellest, kuidas tema põhimõtteid on üritatud rakendada ja mis on sellest välja tulnud. Me teame, et suured tormid ja maavärisemised toimuvad looduses esinevate ahelreaktsioonide tulemusena – hoolimata sellest, kas mõni rahvas on teinud pattu või mitte. Sõjadki puhkevad seetõttu, et teatud protsendi ulatuses esineb inimkonnas hälbinud ajudega isikuid, kellel puudub empaatiavõime, kes ei oska ega soovi end tunnetada nende inimeste nahas, kellele nad hukatust kaela saadavad.

Me saame ka aru, et kõik katsumused, mis inimesele siin maailmas saadetakse, ei ole karistuseks pattude eest, vaid proovilepanemine. Katsumused peavad äratama meie sügavaima inimlikkuse, mis jääks lõbusas pidutsemises või hallis argipäevas välja arendamata. Need on tingimused, milles peame meie leidma oma tee, kahetsedes oma ebaõnnestumisi, püüdes neist õppida ja neid edaspidi vältida. Meil tuleb leplikult vastu võtta kõik eluraskused, mida Jumal meile saadab, et me saaksime osa mitte ainult sellest armulauast, mida kirikuis jagatakse, vaid ka sellest tulevast eluleivast, mis ootab meid igavikus. Aamen.